

Ministerstwo Zdrowia
Departament
Dialogu Społecznego

Warszawa, 03 marca 2021 r.

DSZ.0212.185.2021.ASB

Pan
Wojciech Andrusiewicz
Dyrektor
Biuro Komunikacji

Szanowny Panie Dyrektorze,

Departament Dialogu Społecznego przekazuje odpowiedzi na pismo z dnia 17 lutego 2021 r. w sprawie dodatkowego świadczenia pieniężnego określonego w Poleceniu Ministra Zdrowia dla Prezesa NFZ z dnia 4 września 2020 r. (według stanu na dzień 1 listopada 2020 r.) – dalej jako: Polecenie”.

Kwestia pierwsza:

Jeżeli stażysta albo rezydent spełnia wymogi określone w Poleceniu tj.

- 1) w przypadku stażysty albo rezydenta udzielającego świadczeń w podmiotach leczniczych będących szpitalami II i III poziomu – stażysta albo rezydent jest osobą wykonującą zawód medyczny oraz uczestniczy w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem SARS-CoV-2;
- 2) w przypadku stażysty albo rezydenta udzielającego świadczeń w podmiotach leczniczych, w których skład wchodzi jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882) lub izby przyjęć – stażysta albo rezydent udziela świadczeń zdrowotnych w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego lub w izbach przyjęć;

- 3) w przypadku stażysty albo rezydenta wykonującego czynności w laboratoriach podmiotów leczniczych będących szpitalami I, II i III poziomu umieszczonych na liście zamieszczonej na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia pod adresem: <https://www.gov.pl/web/zdrowie/lista-laboratoriow-covid>, z którymi Narodowy Fundusz Zdrowia zawarł umowę o wykonywanie testów diagnostycznych RT-PCR w kierunku SARS-CoV-2. – stażysta albo rezydent jest osobą wykonującą czynności diagnostyki laboratoryjnej w tych podmiotach
- to powinien być traktowany na równi z innymi osobami udzielającymi świadczeń zdrowotnych lub wykonującymi czynności diagnostyki objętymi zakresem Polecenia.

Wskazać należy, że dodatkowe świadczenie nie przysługuje osobom skierowanych do pracy w podmiotach na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1845).

Podkreślenia wymaga, że zgłoszenie osoby wykonującej zawód medyczny, w tym stażysty albo rezydenta, jako osoby uprawnionej do otrzymania dodatkowego świadczenia pieniężnego dokonuje kierownik podmiotu leczniczego, w którym to podmiocie lekarz udziela świadczeń zdrowotnych lub wykonuje czynności diagnostyki w warunkach określonych w Poleceniu. Środki przeznaczone na dodatkowe świadczenie pieniężne dla stażysty albo rezydenta powinno zostać przekazane do podmiotu, który zgłosił ww. osobę jako osobę uprawnioną do dodatku.

Kwestia druga:

Polecenie nie uzależnia wysokości świadczenia dodatkowego od liczby świadczeń udzielonych w danym miesiącu w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem i/lub zakażeniem SARS-CoV-2 oraz od wymiaru czasu, który dana osoba poświęca na udzielanie tych świadczeń w danym okresie (czy świadczenia te są udzielane w sposób ciągły czy nie). Zgodnie bowiem z Poleceniem, w przypadku świadczenia pracy przez osoby uprawnione do świadczenia dodatkowego przez niepełny miesiąc, świadczenie dodatkowe za ten miesiąc podlegać powinno proporcjonalnemu obniżeniu. Jest to zarazem jedyna przyczyna proporcjonalnego obniżenia wysokości świadczenia dodatkowego określona w Poleceniu. Powyższe oznacza, że proporcjonalne obniżenie wysokości świadczenia dodatkowego następuje np. w sytuacji:

- 1) rozpoczęcia przez osobę wykonującą zawód medyczny pracy w podmiocie leczniczym w trakcie trwania miesiąca;
- 2) przebywania przez osobę wykonującą zawód medyczny w danym miesiącu na urlopie, w tym urlopie wypoczynkowym,
- 3) pobierania przez osobę wykonującą zawód medyczny pracy w danym miesiącu zasiłku, w tym zasiłku chorobowego.

Kwestia trzecia:

Co do zasady, maksymalna kwota dodatkowego świadczenia pieniężnego nie może być wyższa niż 15.000 zł brutto i przysługuje osobom wykonującym zawód medyczny zatrudnionym na umowę o pracę lub na umowę cywilno-prawną.

Podkreślić należy, że jeżeli dana osoba posiada kilka umów, na podstawie których udziela świadczeń w danym podmiocie leczniczym wówczas wydaje się, że podstawą do wyliczenia wysokości świadczenia dodatkowego powinna być umowy, w ramach których realizowane są czynności określone w pkt 1a Polecenia.

Idąc dalej wskazać należy, że do sumowania wynagrodzenia w celu obliczenia dodatkowego świadczenia pieniężnego może dochodzić tylko w zakresie wynagrodzenia należnego z kilku umów ale zawartych bezpośrednio z jednym podmiotem leczniczym. W tym też przypadku obowiązuje maksymalny limit świadczenia dodatkowego u danego pracodawcy.

Natomiast wynagrodzenie otrzymane z tytułu pracy w różnych podmiotach leczniczych nie podlega sumowaniu. Dla każdej umowy z poszczególnym podmiotem obowiązują odrębne maksymalne limity wysokości dodatkowego świadczenia pieniężnego.

Kwestia czwarta:

Ministerstwo Zdrowia sugeruje kontakt w właściwym kierownikiem podmiotu leczniczego w celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Do niego bowiem należy prawidłowe zorganizowanie procesu opracowania i zgłoszenia informacji do OW NFZ.

Ponadto należy wskazać, że każdorazowo zasadnym jest rozpatrywanie kwestii udzielania świadczeń medycznych pacjentom z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem SARS-CoV-2 w kontekście całokształtu świadczeń udzielanych przez daną osobę wykonującą zawód medyczny w określonym podmiocie. Ze względu na skonkretyzowanie tej kwestii rozstrzygnięcie w tym zakresie możliwe jest na poziomie konkretnego podmiotu w zakresie kompetencji kierownika tego podmiotu.

Kwestia piąta:

Pytanie zostało skierowane do NFZ. Ministerstwo Zdrowia sugeruje więc kontakt z NFZ celem uzyskania szczegółowej informacji. Jednocześnie wskazujemy, że zgodnie z pkt 4 lit. b załącznika do Polecenia informacja, na podstawie której do podmiotu leczniczego kierowane są środki finansowe przeznaczone na świadczenia dodatkowe, przekazana ma zostać przez kierownika podmiotu leczniczego do dyrektora właściwego terytorialnie oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia raz w miesiącu w terminie do 10. dnia każdego miesiąca w postaci elektronicznej w sposób zapewniający właściwą ochronę danych osobowych. Powyższy termin ma charakter instrukcyjny. Dlatego też przekazanie informacji po ww. terminie nie będzie pozbawiać podmiotu prawa do otrzymania środków finansowych przeznaczonych na wypłatę świadczeń dodatkowych. Skutkować jednak będzie tym, że środki finansowe przekazywane będą przez Narodowy Fundusz Zdrowia do podmiotu leczniczego w terminie późniejszym.

Kwestia szósta:

Pytanie zostało skierowane do NFZ. Ministerstwo Zdrowia sugeruje kontakt z NFZ celem uzyskania informacji.

Kwestia siódma.

Nie, bycie stażystą nie pozbawia prawa do dodatkowego świadczenia pieniężnego w przypadku łącznego spełnienia przez danego stażystę warunków określonych w Poleceniu. Szczegółowe informacje zostały wskazane przy udzielaniu odpowiedzi na pytanie numer jeden.

Kwestia ósma:

Co do zasady nie, bowiem dodatkowe świadczenie pieniężne może zostać przyznane osobie wykonującej zawód medyczny. Studenci kierunków przygotowujących do wykonywania zawodu medycznego nie spełniają wymogów określonych w Poleceniu Ministra Zdrowia dla Prezesa NFZ tj. nie wykonują zawodu medycznego. Biorąc pod uwagę powyższe studentom kierunków przygotowujących do wykonywania zawodu medycznego nie należy się dodatkowe wynagrodzenie w związku ze zwalczaniem epidemii COVID-19 wynikające z Polecenia Ministra Zdrowia z dnia 4 września 2020 r., nowelizowane w dniu 1 listopada 2020 r.

Niemniej jednak wskazujemy, że zgodnie z art. 47 ust. 14 pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z

2020 r. poz. 1845, z późn. zm.), w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii studenci kierunków przygotowujących do wykonywania zawodu medycznego mogą brać udział w udzielaniu świadczeń zdrowotnych udzielanych w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, na podstawie decyzji o skierowaniu do pracy przy zwalczaniu epidemii. Osoby, o których mowa w art. 47 ust. 14 ww. ustawy, biorą udział w udzielaniu świadczeń zdrowotnych pod bezpośrednim nadzorem osoby wykonującej zawód medyczny właściwej ze względu na rodzaj świadczenia. Okres pracy studentów, doktorantów oraz osób kształcących się w zawodzie medycznym, o których mowa w art. 47 ust. 14 ww. ustawy przy zwalczaniu epidemii jest zaliczany na poczet odbycia odpowiedniej części zajęć lub grup zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, w tym zajęć praktycznych i praktyk zawodowych. Osobom, o których mowa powyżej, przysługuje wynagrodzenie zasadnicze za pracę przy zwalczaniu epidemii ustalone zgodnie z art. 47 ust. 10 ww. ustawy (jak wskazano w odpowiedzi na kwestię pierwszą osoby kierowane do pracy w trybie z art. 47 nie są objęte zakresem polecenia).

Kwestia dziewiąta:

Przez szpital tymczasowy, zgodnie z brzmieniem art. 22 ust. 4aa ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2020 poz. 295 ze zm), należy rozumieć pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą, który udziela świadczeń zdrowotnych (w rodzaju świadczenia szpitalne) pacjentom podejrzanym o zakażenie lub zakażonym wirusem SARS-CoV-2 w miejscu nieprzeznaczonym dotychczas do udzielania świadczeń dla tych pacjentów.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 2020 poz. 374 ze zm.) w wykazie umieszcza się podmioty wykonujące działalność leczniczą oraz lekarzy i lekarzy dentyków, o których mowa w ust. 4, uwzględniając potrzeby wynikające z zabezpieczenia dostępności do świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, na obszarze województwa, a także strukturę organizacyjną tych podmiotów, rodzaj wykonywanej działalności leczniczej oraz zasoby kadrowe i sprzętowe.

Z przytoczonego przepisu wynika, że do ww. wykazu są wpisywane podmioty wykonujące działalność leczniczą, w tym podmioty lecznicze, a nie ich poszczególne zakłady lecznicze (np. szpitale) lub komórki organizacyjne zakładów leczniczych (np. szpitale tymczasowe).

W związku z powyższym, możliwość przyznania dodatkowego świadczenia pieniężnego dla osób wykonujących zawód medyczny w tzw. „szpitalach tymczasowych” zależy od poziomu zabezpieczenia podmiotu leczniczego, którego jest on komórką organizacyjną (I, II lub III poziom zabezpieczenia) bądź w przypadku gdy jest on odrębnym podmiotem/zakładem leczniczym od jego charakteru (I, II lub III poziom zabezpieczenia).

Kwestia dziesiąta:

Pytanie zostało skierowane do NFZ dlatego Ministerstwo Zdrowia sugeruje kontakt z NFZ celem uzyskania informacji. Jednocześnie wskazujemy, że przedmiotowe polecenie w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 listopada 2020 r. obejmuje osoby wykonujące zawód medyczny w podmiotach leczniczych, w których skład wchodzi jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882) lub izby przyjęć, które to osoby udzielają świadczeń zdrowotnych w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego lub w izbach przyjęć. Przy czym w odniesieniu do tej grupy osób w poleceniu nie został wskazany wymóg bezpośredniego kontaktu z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem SARS-CoV-2. Osobami uprawnionymi do świadczenia nie będą pracownicy administracji, pracownicy techniczni oraz inne osoby nie wykonujące zawodu medycznego (np. sanitariusze, kierowcy, piloci).

W tym przypadku należy zatem brać pod uwagę faktyczne udzielanie świadczeń zdrowotnych w jednostce PRM lub izbie przyjęć bez względu na formalne przypisanie danej osoby do takiej czy innej komórki organizacyjnej podmiotu.

Zatem osoba wykonująca zawód medyczny i udzielająca świadczeń zdrowotnych, w tym również w ramach konsultacji, w SOR w sposób nieincydentalny, a która nie jest skierowana do pracy decyzją wojewody w trybie art. 47 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, powinna zostać objęta dodatkowym świadczeniem pieniężnym wynikającym z przedmiotowego polecenia.

Kwestia jedenasta:

Polecenie miało na celu uatrakcyjnienie warunków zatrudnienia osób uczestniczących w udzielaniu świadczeń w szpitalach przeznaczonych dla pacjentów z podejrzeniem i/lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2.

Kwestia dwunasta:

Wskazać również należy, że Polecenie w pkt 1 ppkt 1 odnosi się do podmiotów leczniczych umieszczonych w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, wykonujących działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne oraz stacjonarne i całodobowe świadczenie zdrowotne inne niż świadczenie szpitalne w zakresie psychiatrycznej opieki zdrowotnej, w stosunku do których minister właściwy do spraw zdrowia albo wojewoda wydał polecenie albo decyzję na podstawie przepisów wskazanych w poleceniu.

Natomiast, nocna i świąteczna opieka zdrowotna to świadczenia w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej udzielane od poniedziałku do piątku w godzinach od 18.00 do 8.00 dnia następnego oraz całodobowo w dni ustawowo wolne od pracy.

W związku z powyższym wydaje się, że osobom wykonującym zawód medyczny, pracujących w ramach Nocnej i Świątecznej Opieki Zdrowotnej nie przysługuje dodatkowe świadczenie pieniężne określone w Poleceniu.

Kwestia trzynasta:

Wszystkie jednostki Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy o PRM oraz izby przyjęć objęte są zakresem polecenia (nie muszą być jednostkami organizacyjnymi szpitali III, II ani I poziomu). W przypadku osób wykonujących zawód medyczny w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego lub w izbach przyjęć, warunkiem przyznania świadczenia dodatkowego jest udzielanie w nich świadczeń zdrowotnych.

Wskazać więc należy, że każda osoba wykonująca zawód medyczny, udzielająca świadczeń zdrowotnych w SOR-ach lub izbach przyjęć, powinna otrzymać świadczenie dodatkowe z wyłączeniem osób, skierowanych do pracy w podmiotach na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1845).

Informujemy również, iż wymagania dla izby przyjęć w szpitalu zostały określone w cz. I w zał. 1 do rozporządzenia MZ z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą (Dz.U. 2019 poz. 595 ze zm.). Ww. przepisy

dotyczą wymagań dla pomieszczeń i urządzeń izby przyjęć w szpitalu - bez rozróżniania czy chodzi o szpital ogólny czy jednospecjalistyczny, np. psychiatryczny.

Dodatkowo wyjaśnić należy, iż Izba przyjęć w szpitalu nie jest tym samym co SOR, choć często w ww. komórki organizacyjnych szpitala są realizowane podobne zadania (świadczenia zdrowotne). Wymagania dla SOR są uregulowane w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

Kwestia czternasta:

Tak, jeżeli lekarz dentysta udziela świadczeń zdrowotnych w warunkach określonych w Poleceniu.

Z poważaniem

Jakub Bydłoń

Dyrektor

/dokument podpisany elektronicznie/